

SCÉNÁŘ K AUDIO REPORTÁŽI: VZPOMÍNKY FRANTIŠKA FILÍPKA

Zpracovali žáci ze ZŠ Hudcova, Brno-Medlánky

Adam Suchánek, David Petr Čermák, Jiří Kölbl, Jakub Raušer a Jiří Kolařík

Pedagogické vedení: Mgr. Hana Zbožínková a Mgr. Alena Heřmánková

Škola: ZŠ Hudcova

1. vstup

Jsme pětičlenná skupina žáků ze ZŠ Hudcova v Brně-Medlánkách. Náš rozhovor jsme prováděli s panem Františkem Filípkem, narozeného 11.4. 1937 v Moravském Písku.

“Probudil jsem se v Medlánkách a po snídani sedl na tu moji hemelku, to byla číza, skútr, stopětasedmdesátka, a jel jsem na Úvoz na strojní fakultu, prostě, kde jsem měl dvě laboratoře a chtěl jsem, no, normálně do té práce.

A tam už mě zastavili na křižovatce, vyhlídka jo, čili ta mne zastavila na křižovatce a chtěli vidět doklady a já jsem striktně odmítl, že já kdyžtak ukážu doklady našim orgánům, ale cizím lidem já nebudu ukazovat doklady.

No tak vytáhl samopal ze zad a nachystal a po delším dohadování, ale to byl takový nějaký neandrtálec, moc mu to nemyslelo, tak to dlouho trvalo a pustil mě dál po vyhlídce na křižovatku Veveří a tam mě taky zastavil. Jsem samozřejmě už vyhloubal, že jsem byl tady dole pod kopcem na vyhlídce, už mne sondovali jejich vojáci a tak to netrvalo dlouho a pustili mne. Úvozem jsem se dostal na fakultu a tam jsme byli všichni zděšení a akorát mne zarazili jeden profesor a pak jeden takovej technik, to byli kovaní komunisti, to jsme jako věděli.

Prostě se slovy: “no cop jste čekali, vždyť to muselo přijít, tady to vypadalo velice odbojně, že se trháme od Varšavské smlouvy,” a tak dále, takže ti me zarazili. Celý ostatní mančaft na katedře, to bylo takovejch 35 lidí zaměstnáno: asistenti, technici a tak dál, takže jen tito dva straníci s tím souhlasilo. Bylo vidět na nich, že s tím naprosto souhlasím a že to muselo přijít, a tak jsme sledovali situaci. Jednak na urazovce, jednak v rádiu a dva mladíci, teda ti technici, donesli polylystyren, kterej sem natřel, slepil, potáhl papírem a tam sem napsal: shodli jsme se pro nápis: zachvačiti idíte domoj nebo něco v tomto duchu.

No a tak sme vyrobili tuto průpovídku no a tak s kamarádem Tondou Martínkem jsem se dali na to, že to připevníme na střechu, tam byl sokl, tak jsme si vzali kusy drátů a prostě jsme to vyplížili směrem do křižovatky a už se chystáme tam to připevnit a v tom přijel obrněnec ruskej. Zastavil uprostřed křižovatky a ten těžký kulomet začal obracet na nás, a jak jsme to viděli, vůbec jsme netušili, co si dovolí a co ne, a tak Tonda řekl, to vypadá blbě, odtáhneme to, a podívej se na ně, oni se chystají střílet a ten Tondík říkal, to je průšvih, pusť to a lehneme si tady. Lehli jsme si na sokl, spadlo to mezi ně na trávník, tam byla ozdoba keře a tak dál a pokukovali jsme, vždycky vystrčili hlavu a oni tam na tu fakultu mířili a pak se sbalili a odjížděli pryč. Tak jsme to nechali usnout chvilku, no a tak jsme to vytáhli nahoru drátem a viselo to tam 3, 4 dny, než to někdo kovanej z fakulty sundal.